

DUA

Duâ, kulun naz makamında kendini Yaratan'a vasıtasız ve büyük bir edep ve sevgiyle çevirip arzularını, dertlerini açıklamasıdır. Hâlıkıyla senli-benli' konuşmasıdır... Senli-benli konuşmada teklik gizlidir. Allah teki sever. Allâh'a siz diye hitâbedemezsiniz, Sen diye hitâbedersiniz. "Sen" kelimesinde teklik vardır.

Dualar ahâdiyet mertebesine intikal ederse kabûl edilir. Duanın yapıldığı zaman ahâdiyete çevrilmiş bir duanın o anda olmaması lâzımdır. Gece ibâdeti bu makama çevrilenlerin adet itibariyle az olmasından istifade etmek içindir... **"Gecenin bir vaktinde kalk namaz kıl."** emri, "Yalnız kalalım" demektir. Namaz mü'minin mi'râcıdır, denilmesinin sebebi, mi'râc ahâdiyetin bütün esmâları ile esmâlanmak, orada erimek ve temizlenmek demek olduğundandır. Namaz ahâdiyet mertebesinde kabul edilen yegâne ibâdetdir. Resûl-i Muhterem'in ayakları şişinceye kadar namaz kılması; "Bunu niçin yapıyorsunuz, bu eziyet niçin yâ Resûlullah ?" diyenlere; **"Bu zevkten beni mahrum etmek mi istiyorsunuz?"** buyurmalarında, ahâdiyette senli-benli olmayayım mı? demektir...

Salâtın asıl mânâsı, dua, niyâz demektir. **"Dua edin vereyim."** buyruğu, ahâdiyette beni bulun, senli-benli olalım, demektir... İşte duada çok ince bir mânâ vardır ki araya mesafe sokmak, aralık bırakmak şirk olur. Onun için istemek, araya mesafe sokmak demektir ki, her yerde hâzır ve nâzır, şah damarından yakın olanın senden haberi yokmuş gibi arzunu hatırlatmak olur ki bu muntika işte şimdi şirk muntikasıdır. İyisi istememektir. Bunu anlamak çok zordur... Bunu anlamak için bir çare vardır ki buna çalışınız. Allah ile yarış edercesine müsamahakâr, sabırlı, affedici, şefkatli, merhametli olmağa gayret etmek lâzımdır... Bu hasletler söz ile kısa ve kolay söylenir, fakat insanda tecellîsi ise çok güçtür...

Gece rûhâni, gündüz cismâni âlem remzidir. Bütün mûz-i ecrâm karanlığın nâmütenâhîliği içinde parlarlar, kendilerini ancak karan-

lıkta gösterebilirler. Karanlık nâmütenâhi mülk-i ilâhîde aydınlığa nazaran çok galiptir. Rûhani âlemdeki nûrun temsili kamerdir. Kamer aynı zamanda ruhun âlemidir. Bedri-tâm zamanında rûhanî çalışmaya delâlet eder. Gece namazı Resûl-i" Ekrem'e farzdır. (Şakku'l-kamer) hâdisesidir de niçin (Şakku'l şems) değildir?

Hiç düşündünüz mü, Kudret-i Süphaniye (Settâr) esmâsı kanalından tecellî eder de ondan... Ecrâmın karanlıkta parıldaması ibâdetin karanlıkta olanının parlak olacağına işaretir.

Güneş aya giriyor. Niçin ay güneşe girmiyor? Hem ay küçük olduğu halde... Bu, bütün mevcûdâtın yok olacağına ve (Settâr) 'ın içinde kaybolacağına ve ruhun bâki olacağına işaretir. (Bu cümleyi bir-iki defa tekrar ederek okumanız rica olunur.)

Ruhanîyetin daimî olarak cismaniyete hâkim olduğunu ifade eder. Bundan dolayı gece yapılan ibâdet ile gündüz yapılan ibâdet arasında muazzam fark mevcuttur... Gündüz cesedin ibâdeti, gece ruhun ibâdeti yapılıdır... Mi'râc bile gece vâki' olmuştur. (Hayy) esmâsının tecellîsi daima (Settâr) esmâsı ile kapanarak, örtülerek olur...

Hangi tohum örtülmeden intaş eder? Arı balını yaparken kimseye göstermez. İnsan alâkası gizli olarak büyümeye başlar. Ölünün cesedi bundan dolayı defnedilir. Vahiy gelirken "**Üzerimi örtün**" diye Cenâb-ı Resûl'ün buyurması, sıcak iklimde üşümesinden değildir. "**Beni örtün**"... vahyin şiddetinden husûle gelen ihtizâzın örtülmesi, görünmemesi, (Settâr) esmâsına karşı Resûl edebinin ifadesidir...

Cenazeyi tekfinde de bu edep yapılıdır... Setr-i avret Hayy esmâsının tezgâh ve teferruatı olan yerler için emrolunmuştur... Edep yeri âşikâre olan hiçbir canlı mahlûk yoktur... Hepsi fitrî yaratılış icabı bir uzuv kısmı ile örtülüdür... Kimi kuyruk, kimi gulfe, kimi kıl, kimi tüy ile örtülüdür. Yalnız insanlarda bu gibi yaratılıştan anatomik bir örtü olmadığından, insanlara telebbüs lüzumu haricî te'sirattan sıyânet bahanesiyle setr-i avret mecburen ve habersiz yaptırılmıştır... Örtü (Settâr) 'ın nâibidir. Esmânın dünyada nâibi varsa evvelden mevcuttur. Nâibi yoksa sonradan emirdir.